

[Aage Fogh.]

Jeg har været tilhænger af at afskaffe tilskuddet, har jeg stærkt understreget, at så bør man tage hensyn til de børnerige familier, så bør man tage hensyn til de gamle og syge, og hvis man gjorde det, tror jeg, at man uden risiko for nogen i dette samfund kunne gå til en ændring, sådan at de ca. 200 mill. kr. blev sparet på udgiftsiden. Jeg har vurderet det til ca. 70, måske 75 millioner, der skulle bruges til at holde dem skadesløse, der har behov for det, men så kunne der dog alligevel blive små 150 mill. kr. til skattelettelser, og hvis de blev sat ind på det rigtige sted, tror jeg, de ville være vel anvendt.

Jeg anser det for at være ret uvæsentligt, om denne smule lov løber videre et halvt år, men jeg anser det for meget væsentligt, at vi til sin tid, når ændring skal foretages, tager det hele op til samlet drøftelse, og jeg henstiller til de højtærede ministre, under hvem det sorterer, at man ikke venter til 8 dage før udløbet, men giver os virkelig god tid til at undersøge og debattere de problemer, der her foreligger. Jeg tror, det er ganske uklogt, at vi fortsætter med, som jeg i sin tid sagde, at være barnepige for befolkningen. Hvorfor i alverden skal rigsdagen bestemme, at folk, der drikker fløde, skal give ekstra pris til fordel for dem, der drikker sødmælk. Er tiden ikke kommet til, at vi kan overlade den slags til befolkningen selv.

Jeg vender mig på det skarpeste imod den form, socialdemokratiet gennem offentlige udtalelser har tilladt sig at benytte min stilling til dette spørgsmål på.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Jeg har ikke i erindringen, hvad der har stået i det pågældende blad, men jeg skal gerne sige, at jeg anser ikke det ærede medlem hr. Aage Fogh for at være et af de mest asociale medlemmer af dette ting.

Men når det drejer sig om omtale af andre partier, skulle det ærede medlem tage og interessere sig lidt for sit lokale partiblads. Det er i så henseende en udmærket kilde at studere.

(Kort bemærkning).

Aage Fogh: Jeg har haft lejlighed til i går at læse det socialdemokratiske blad og jeg

tror, det vil kunne fremskaffes; jeg har det indtryk, at det er et blad, der er sendt til alle husstande i landet, i hvert fald i visse distrikter. I dette blad fremstiller man uden noget som helst forbehold, med spærrede typer, folketingsmand Aage Fogh, medlem af den radikale gruppe, som brødfordyrer fremfor nogen anden. Det ærede medlem ved, hvordan det forholder sig. Det er uanstændigt, det er den lille politik, som socialdemokratiet her benytter sig af.

(Kort bemærkning).

Ragnild Andersen: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Aage Fogh, at jeg finder det asocialt at ville ophæve tilskuddet til mælkeprisens og rugbrødsprisens nedbringelse og samtidig udstyre folk, arbejdsløse og enlige mødre, og hvem det nu er, med rabatkort. Så skal de igen gå hen i ismejeriet og fremvise disse rabatkort og derved demonstrere deres fattigdom, demonstrere, at de er mennesker, der er nødt til at tage imod rabatkort. Nej, hold mælkeprisen nede, det er det sociale synspunkt, og det bør man holde sig til. Det andet er og bliver asocialt.

(Kort bemærkning).

Aage Fogh: Det forbavser mig i og for sig ikke, at det ærede medlem fru Ragnild Andersen ikke snakker om andet end rabatkort. Jeg kender en anden metode, nemlig at regne ud, hvor meget de gamle, eller hvem det nu drejer sig om, har krævet på for at kunne leve anstændigt, og den rente skal vi give dem. Jeg kender den metode, at børnerige familier skal have den støtte, de har behov, for vi ved, at Danmark skal bygge sin fremtid på hjemmene, og vi, der har den opfattelse, vil ikke være karrige, når det drejer sig om at hjælpe børnerige familier. Men det skal ikke være med rabatkort, men med den rente, de har ret til, og den har vi pligt til at betale dem.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Det forekommer mig underligt, at man, når man vil opdele medlemmerne i sociale og asociale, bruger som målestok, om de vil gå med til at give tilskud, det være sig til mælk eller rugbrød. Man kan da godt være social og samtidig et fornuftigt menneske. Det er fuldkommen uforstandigt at give folk en hjælp, som i virkeligheden koster dem meget mere, end